

Sobre els drets de la dona

Parlar de la nostra companya, la dona, és posar-se en un laberint de difícil sortida. Els homes generalment no les entenem, però el cas és que elles tampoc no s'entenen quan donen una passa endavant, fora de l'esfera en que tradicionalment es mouen.

Des de la que clama pel seus drets, fins la que la seva meta és un bon casament, la dona ofereix una extensa gamma d'inquietuds i discussions. Respectuosament, excloïxo d'aquesta polèmica i a la qual convido a participar-hi des de les pàgines de «Ronsana», a la senyora casada, doncs els problemes dels seus drets ja els ha solucionat a la seva manera. Reconeix públicament la igualtat de drets civils a la dona, però a l'hora d'establir-los es cospa la gran diferència de mentalitat que existeix entre elles dins la mateixa escala social.

Com a fons, la discussió no és altra cosa que obtenir una seguretat econòmica i independència vers l'home.

Ve de molts segles que la situació social de la dona ha estat determinada per l'home i per un ineludible deure que és la maternitat. Ací la dona s'ha concentrat, acabant per erigir-se en mestressa de la llar; allí es produeix la lluita per uns veritables drets que l'home sensat respecta. Allí els seus drets són inexpugnables: és la total possessió de la família.

Donem la volta fora una llar. Les coses prenen un altre caire. L'home subordinat a l'instint sexual, troba al carrer l'altra dona, aquella que sols cerca la seva solució; aquella que davant el domini de l'home recorre a l'engany, a l'«enredo», perquè sap instintivament l'adagi: «Que pocs homes són cecs, mentre que la majoria no són llestos». Aquest principi és comú entre elles, i per això contemplem dintre el sexe femení una sorda competència: unes per conservar la bellesa; les altres per medi de la bellesa, conquerir.

Si ens fixem en els animals, veurem la femella amb plenitud dels seus drets, ja que no necessita al mascle per a viure. No ha de recórrer a la coqueteria ni a la disfressa perquè el seu instint li diu que és el mascle el que la necessita, i pot escollir. Són els mascles els qui lluiten entre ells per atreure's l'altiva femella, i són ells els qui s'embelleixen per enamorar-les. Les persones —a part excepcions— per norma general han invertit aquesta llei natural. Per què? Doncs perquè l'home s'ha convertit en amo i senyor, degut a l'associació entre ells en defensa dels seus privilegis, i la dona es sent dominada en veure l'home físicament superior a ella. Induïda a l'obediència i mancada d'instrucció, és dominada per la superstició. Encongida davant la seva feblesa física, per culpa d'un am-

bient antinatural, ha trobat la seva defensa en l'engany, doncs és més eficient que les qualitats.

Actualment a la dona la societat li ha obert camí —concessió perquè la necessita—, i amb més llibertat no sap com desenvolupar-se, doncs no comprèn que no és igual a l'home; és un altre valor que s'ha de situar davant l'actual societat, no és el complement de l'home, és la diferència de sexes que per diversos camins s'aparellen, complint el fi determinat que és la reproducció.

Els animals, complida la missió de reproduir-se es separen, malgrat conviure junts. Nosaltres hem creat la família, i a través d'ella, la societat política, tant a gust de l'home, que s'ha convertit en absolut dominador i, la resta, subordinada.

En conviure sota la tutela de l'home, la dona s'ha adaptat a ell pel camí més fàcil, contagiant-se dels seus vicis, creguda que la igualtat és gaudir de totes les avantatges —a vegades sols aparents—; veu els drets, però dels deures no en vol saber res. Ensenyada de petita a mostrar-se atractiva, es passa el millor de la seva vida cercant la mirada de l'home i en lluita sorda per vèncer les altres; i molt més si Déu li ha donat bellesa.

Tota aquesta època d'esplendor que és la seva joventut, per manca d'una instrucció racional, al transcurs del temps es converteix en frustració, il·lusions perdudes i inadaptació. Tot, per desconèixer el seu valor.

Si la dona pogués prescindir de la tutela de l'home, de la seva influència, si quan es presentés una solució a l'àmbit nacional fos per tots igual, probablement el món no seria tan injust, doncs ella, més emotiva, més sentimental, més sacrificada, més conservadora i amb més sentit comú, frenaria les apetences de domini de l'home i, a l'ensem, descobriríem una intel·ligència ignorada fins avui.

Però és massa el llast que s'ha d'arrossegar per tal que cap moviment femení tingui èxit. És patent que la dona actual estudia per equiparar-se a l'home i crear la seva independència guanyant diners, però aquest camí l'aparta de la llar, esquivant la feina domèstica i a l'ensem perd la condició de mestressa de la casa.

S'incapacita davant els problemes de la llar, i és que quan es vol equiparar a l'home, perd la feminitat a canvi d'una camaraderia explotada per l'unisex.

Volguda lectora: suposo que quelcom hi teniu a dir al que jo he exposat.

Teniu la paraula: RONSANA us ofereix les seves pàgines.
E. Condís

INSTALACIONES DE AGUA Y ELECTRICIDAD
INDUSTRIALES Y DOMESTICAS
ILUMINACION DE JARDINES Y PISCINAS

Colocación de bombas sumergidas, superficie
y depósitos a presión de Comercial HUMET, S. A.
de Santa Perpetua

**ANTONIO
AIXELA**

« Eléctrica Ronsana »

CASA CARETA (El Rieral)

Teléfono 66

SANTA EULALIA DE RONSANA